

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popovich, Secretary.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J. 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Маїтубі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НОВИЙ ПОЛІТИЧНИЙ КУРС МІСНА.

Провідник консервативної партії Артур Міен в своїх промовях в Гемілтоні і Баготі заявив за тим, щоб справу участі Канади в майбутній війні, дати населенню до вирішення. Вибухне, наприклад, війна, в яку буде втягнута Велика Британія, тоді в Канаді повинні відбутися загальні вибори, які повинні вирішити головне питання: чи має Канада взяти участь у тій війні, чи ні?

Це становище Мієна за мало назвати дивним, бо воно є яким запереченням дотеперішнього курсу політики, що його приймавала консервативна партія і її провідник Мієн. Навіть ліберальна партія так далеко ніколи не заходила, а тільки заявляла за тим, щоб питання участі Канади у війні вирішувалося парламентом. Що-ж до консервативної партії, то вона завжди була слухняною служкою і реченням британського імперіалізму та традиційним противником вислуховування "голосу народу".

Не можна знову допускати, щоб Мієн виступив з такою заявою, не роздумавши гаразд, що він робить. Правда, преса пояснює зміну становища Мієна частию тим, що він мав на увазі доповнити вибори в Баготі, в Квебеку, і хотів тим позискати Французів на сторону консервативної партії та допомогти виборі консервативного посла. Французи в провінції Квебек, як відомо, ворожо відносяться до політики консерватів. Особливо зневажливі вони Мієна за заведення конспірації в Канаді в останніх роках світової війни, за яку він відповідає. Пам'ятаючи про це, Мієн міг і справді зробити цей крок для позискання якого-будь довіри французьких виборців в Баготі. Заяву свою він зробив в Гемілтоні перед доповідними виборами в Баготі, немов для спроби, яким вона ехом відіб'ється в Квебеку, а підтак повторив її під час виборчої кампанії в Баготі. Вичув навіть дещо з своєї промови по французьки, для більшого ефекту.

А все таки уважати цю зміну курсу політики Мієна тільки нерозважним, хвиленим, передвиробним політичним маневром було б неправильно. Мієн мусів добре передумати, поки заважалося на таку заяву. І не сам він це зробив, хтось мусів бути, що вплинув на нього. Сумніваємося, щоб це був вплив противного політиці консерватів настрою населення. Скоріше вплив цей відчув Мієн з полудня, з того сильного американського капіталістичного центра, що невпинно все далі завойовує економічно Канаду. Тільки ця можливість зміни становища Мієна, яка ривніється відступові з позиції британського імперіалізму в цій доміні. Тільки в такий спосіб можна також пояснити атаки на Мієна, з якими виступили видатніші консервативні діячі і преса, які власне й підкреслюють той факт "зради" інтересів британської імперії.

З приводу цього виступу Мієна піднявся шум в консервативному таборі. Йде навіть мова про те, щоб на місце Мієна підшукати іншого провідника для консервативної партії. Чи Мієн сканітує, чи буде боротися за одобрення зайнятого ним становища його партією, покаже майбутність. Все таки остаточно факт, що вплив американського капіталу на Канаду росте з дня на день і пробивається навіть у канадський політичний фортецю британського імперіалізму.

КОМУНІСТИ ЗРУШИЛИ МІСЬКУ РАДУ У ВІННІПЕГУ.

Нарешті адвартися перший раз в історії міської ради Вінніпегу заборонити "батьки міста" про те, щоб подумати над оподаткуванням залізничних компаній і інших дотепер звільнених від податку реальностей і будинків, щоб в цей спосіб об'єднати податок тих мешканців міста, що завжди його платили й платять.

В п'ятницю, 11. грудня, олдсмен МакКерчер, голова фінансового комітету, домагається скликання конференції в справі податку, в якій мали-б взяти участь, крім представників міста, також представники провінціального уряду, міської ради і всі інші зацікавлені в міському оподаткуванні, а ця конференція мала-б обміркувати, як аніквати податок без усування яких-небудь потрібних послуг в місті. В меморандумі, що його предложено комітетові, пропонується, між іншим, щоб обговорити справу "оподаткування звільнених від податку реальностей й будинків домініального правління, провінціального правління, манітобської телефонної системи, залізничних компаній і церков".

І що ви думаєте? Олдсмени говорили, що про це оподаткування пора вже... подумати. А чому тепер вже пора? Хіба минулими роками було це зачасно? Річ в тому, що Комуністична Партія під час останніх міських виборів у своїй виборчій літературі виявила перед робітниками і цілим населенням міста, що ні Сілар, ні Сілар, ні Нортен Песфік енд Манітоба Рейлвей, та це й інші багаті компанії і інституції не платять ні цента міського податку, хоч користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусять платити інші податковці, головні робітники та дрібні підприємці. Комуністична Партія виступила проти цієї несправедливості і закликала робітників домагається оподаткування цих корпорацій і інституцій, щоб платили за ті ж міські послуги, що користуються всіми у-слугами, які дає місто, а за які мусь-

Страшенно лютилися за це пани і панські наймити на комуністів, бо бачили, що робітникам відкрито очі на кривди, які їм чинять ті, що заступають панські інтереси. Панські наймити кричали скрізь, що комуністи домагаються чогось, що ніко-

ли не можливо здійснити. Вони-б раді були, щоб комуністи геть вигнали з Канади за це, що говорять робітникам правду про капіталістичний рабунок. Але виявилося, що правди не можна закрити, а до того, коли за домаганнями, які поставила Комуністична Партія у своїй виборчій програмі, голосувало таке поважне число виборців, тоді рад-не-рад, справу оподаткування звільнених дотепер від податків реальностей і будинків багатих корпорацій то-що мусіли порушити в "ситі гол". І ко-му ще неясно, що цієї справи були-б не торкалися "батьки міста", як і в минулому, коли-б комуністи не були зробили її відомою і головною під час останніх виборів? Хто ще з робітників не розуміє, чому пани не люблять Комуністичної Партії і чому робітники повинні йти за її проповідом?

Навіть тепер, коли ця справа вже нарешті порушена в "ситі гол", то це ще не значить, що таке оподаткування буде переведено. Панські заступники знайдуть багато способів, щоб цю справу після довгих баталок якось відкласти. На це знайдуться виправдання, що міська рада не має потрібного права й сил, щоб це зробити то-що. Цю справу підняли вони, щоб показати населенню, що будиць щось робитися, аби цю несправедливість усунути. Вже з слів протиробітничих олдсменів видно, як вони щиро виправдують потребу звільнення залізничних компаній від податку в минулому. Робітничі олдсмени за оподаткуванням, але вони в міській раді в меншості. Робітничий олдсмен Флай-добрє сказав, щоб місто відмовилося давати свої послуги компаніям до того часу, поки вони не погодяться платити міській раді податок. Але на це не підуть протиробітничі олдсмени і мейор. Для того, щоб так довести того оподаткування звільнених від податку корпорацій і інституцій і об'єднати податкового тягару для тих, що тепер його платять, треба дати за цим обстоювати. А найкраще це можна зробити, підтримуючи Комуністичну Партію у її боротьбі за всі подібні справи і за робітничі інтереси взагалі.

ПРЕЗИДЕНТ А.Ф.П. ВІДСТУПАЄ.

Президент Американської Федерації Праці, Вільям Грін, виступив на конференції Інтернаціонал Лейдс Гармент Воркерс в неділю, 6-го грудня, з такою заявою, що цілковито противорічить дотеперішньому становищу А.Ф.П. у відношенні до комуністів і прочих радикальних елементів в юніях. Він заявився проти виключення радикальних робітників з юнію, бо вони, на його думку, потрібні для юніюного руху. Він, між іншим, заявив про радикальних робітників, що

"Вони піднімають нашого духа і зачіпають до шораз нової активності і послуг. Я волю живий, боевий радикализм, як суку гнилизну. Ми мусимо навчитися працювати разом з ними".

Оця заява і факт, що Грін цим разом не нападав на комуністів, така трохи дивні. Грін відомий послідовник Гомперса і ворог комунізму. Завжди він нападав на комуністів і на Радянську Республіку. Що-ж сталося? Змив він дійсно свою політику, чи просто зробив хвилевий відступ перед сильним лівим крилом Інтернаціонал Лейдс Гармент Воркерс? Чи це передуманий широкі крок покляного гринішча, чи новий хитрий, хвилевий маневр, для одурення членів організації, на конференції якої він виступив на допомогу загроженій реакційній машині юніюної бюрократії?

Мр. Грін матиме нагоду пояснити цю загадку своїм далішнім становищем. Словом його робітники так легко не повірять. Не на словах, а на ділах треба доказати це бажання робітничої єдності, як слушно заявив один з делегатів лівого крила на тій-же конференції. І на ці діла чекатимуть організовані робітники, поки дадуть віру заяві Гріна.

ЛАГІДНИЙ ЦИГАН.

Румунський міністр закордонних справ, Дука, в промові сказав, що Румунія готова в любовний мент відновити дипломатичні зносини з Радянським Союзом, але Бессарабія може належати тільки до Румунії.
(з газет.)

Над річкою, біля межі, паслась Гараськова коняка,
По той бік річки, за межею, циган жив,
І от, під час, коли пішла густенька мряка,
Коняку ту, Гараськову і підцепив.

Перед людьми він божиться й клянеться,
Що то коняку на ярмарку, в місяці, придбав,
Та от, забув — вісімдесят карбованців, здається,
За неї, як одну копійку, дав...

А на Гараська, каже, я не сердюсь — боже борони!...
Навіть по чарі вилив-би, коли-б мене почастували...
Сміється люди, аніжуть плечима: "дурі, циган, дурі!"
Гарасько-ж, поки що мовчить — нічого не сказав...

Куди-б пішла ота коняка,
Куди-б пі на волю попустити?
Так циган, до порожиж'ясел догадався, злодіяка,
І налігачем гарненько прикривить.

В. Олександрівський.

НЕЧУВАНЕ КРУТИСТВО.

Справа з безсовісними брехнями "Укр. Голосу" і п. Лецишина, киненими на робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремету, ще не закінчена. "Укр. Голос" привнезений вже кілька чисел підраб-ривачувати майже поволу газети цієї справи і п. Лецишина закінчив вже свою біду "ревізії". Поправді, позиція "Укр. Голосу" з його жалюгідним Лецишином в останньому часі значно змінилася. Спершу про-бували вони "наступати", те-пер тільки борються і погано відступають. До речі, в цих ма-неврах показалося вони дуже короткозорими стратегами.

Говорити про "ревізії" п. Лецишина, що друкувалася в трьох числах "Укр. Голосу" не-ма що, бо все це тільки блід-ленькі слова, не оперті ні на од-ному ґрунтовному аргументові. І відповісти на ці втерті фра-зи, значить понижати себе. Ко-ли для людини не вистаряють документальні докази і вона надалі повторює ту брехню, яка прилюдно доказана її, то чи можна взагалі говорити з такою людиною?

Колись п. Лецишин твердив, що Мельничук і Шеремета пе-репавлялись до Чехослова-ччини на студії, а тепер вже пи-ше: "...я не перечив, що у ньо-го була ціл підчас переходу на-робити переполоху у Схід-ній Галичині"... І розумій тут, як хочеш. Докажеш, що він бреше, а він тобі в очі: "ви-бачай, я не успів докладно ви-

словити своєї брехні". А ре-дактор "Укр. Голосу" зайшов аж так далеко, що боронючи себе і Лецишина перед свід-ченням проф. дра В. Старо-сольського, спускає з тону і з видом невинного агента ка-же: "Коли-б припустити, що всі твердження Лецишина є не-правдиві, то для Мельничука і Шеремети в тім не було най-меншої ганьби". Як бачите, дуже "глибоке" міркування. Коли Лецишин бреше про му-чеників-героїв, то "Укр. Голос" вважає, що це не було-б гань-бою для тих героїв. А викру-чуючись від свідчень адвоката дра Старосольського, редак-тор "Укр. Голосу" рятуючи се-бе і Лецишина, пише:

"Др. Старосольський... написав, що Мельничук згинув співаючи Інтернаціонал". І ми не знаємо дра Старосольського. На скільки його зна-ємо, він засадує на віру і пошану. Все-ж таки в цій справі його слово є тільки словом одної людини. Він говорить, що Мельничук співав Інтернаціонал, — Лецишин, якого ми знаємо, чим дра Старосольсь-кого, каже, що не чув, аби Мельничук співав Інтернаціонал. Не чули сего а други люди".

Які це "другі люди", ніхто не знає, бо тільки один Лецишин є "ті люди". Але ціла філосо-фія редактора "Укр. Голосу" в цій справі є незвичайно подіб-на до ось якого анекдоту:

В суді питає суддя обвинуваченого: — Ти вкрив годинник? Обвинувачений: — Ні, пане суддя.

Суддя: — Як-то ні? Ось є сві-док, що бачив, як ти вкрив. Обвинувачений: — Пане суд-дя, я можу поклястися п'ять свід-ків, що не бачили...

Для "Укр. Голосу" мало на-віть свідчень такого безсумнів-ного свідка, як оборонець-ад-вокат, який, після думки редак-тора "Укр. Голосу" — "заслу-гує на віру і пошану". Але пе-ред людським оком якось ня-ково признавати відразу, що брехня Лецишина такий дока-зана і крутість білий редак-тор, викручується по дівачки-ни. Та минули ті часи, коли люде не розумілися на круті-стві. Свідчення адвоката дра Старосольського є безсумнів-ним документом, а слова "Укр. Голосу" є тільки порожніми словами. І загал це прекрасно розуміє.

"Можливо, що Мельничук і співав так, що мало хто се чув", — каже "Укр. Голос" тепер. Ні, панове, всі люде, що були близько езекуції, чули вира-зено цей спів, в якому до речі є ось які слова:

Вставайте гніні і голодні,
Робітники усіх країн,
Як у вузької безодні,
В серцях у нас клекоче гнів!

Чуєш сумри заграли,
Час розплати настав,
В Інтернаціоналі
Добудем людських прав!

А "Укр. Голос" каже, що "перші слова Інтернаціоналу... може сказати однакові щиро український націоналіст, як і комуніст". Що такий "україн-ський націоналіст" як редактор "Укр. Голосу" і його Лецишин можуть з насміхом сказати, бо перші слова, в це нема сумнію, але діло в тому, що Мельничук перед розстрілом не сказав, а переспівав першу стрічку, як твердить др. Старосольський (гляди: його стенографована промова в "Укр. Скитальці" за

січень 1923 р.)

А чи редактор "Укр. Голосу" і Лецишин, що називають се-бе "українськими націоналіста-ми", хоч раз в житті з поша-ною висловилися про Інтер-націонал? Чи хоч раз на сто-рінках "Укр. Голосу" було до-бре слово про тих, що співа-ють: "Вставайте гніні і голод-ні, робітники усіх країн"?... Чо-му-ж тепер так по дівачки викручуватися? Чому боро-нити свою брехню аж такими нисенітими здогадами, як "...могли й Мельничукові перед смертю прийти на думку слова "Інтернаціонал"... Панове! Треба тільки крихіточку льо-гіки мати, щоб не говорити та-ке, бо як-би Мельничук був українським націоналістом, то без сумнію співав-би "Ще не вмерла України", а не між-народний робітничий гімн "Інтернаціонал", який об'єднують такі націоналісти, як Лецишин і його "побратими"...

Вже до найнищого і брудно-го способу брехні дійшов ре-дактор "Укр. Голосу", який присвячуючи майже пів чи-сла газети з 9. грудня, пише між іншим так:

"...др. Старосольський в ли-сті... зазначає якраз те, що Ір-чан завзято старався заперечи-ти, зазначає, що Мельничук і Шеремета вмерли за Україн-ський Нарід"...

Коли я так заперечував, не знаю так я, як і бідний редак-тор "Укр. Голосу". Тисячі лю-дей читали мою відповідь і та-кого заперечення не находили, як і не находили могого твер-дження, що Мельничук і Ше-ремета вмерли за жидівський чи-китайський народ. Я не тільки все виразно підкреслював, що це борі українського працюю-чого народу, але й наводив ряд листів розстріляних геро-їв, в яких вони теж підкреслю-вали це. Впрочім, не відчини-лися уста жалюгідного редак-тора "Укр. Голосу" повторити слова дра Старосольського, я-кий виразно пише:

"...Оба Вони заявляли нераз, що перейшли Збруч зі зброєю в руці, як борі за політичне та соціальне визволення Україн-ського Народу".

Це слова не якогось Леци-шина, а адвоката, що говорив з Мельничуком і Шереметові і пропускати ці слова свідомо, як це робить "Укр. Голос" — такою брехнею, як про пере-хід на студії в Чехословачину, неспівання Інтернаціоналу і ин-ші. Нечуване крутіство не на-ходить співчуття ніде між че-стими й розумними людьми. Вкінці, і мене перестали вже дивувати ці низькі й гнижкі спо-соби боротьби.

Від себе я раджу не нервувати "Укр. Голосові" і тому Ле-цишинові. Я не витрачаю часу на вимірювання на цілі їхніх брехонь, але спокійно, доказую документами їхню брехню. Хай будуть спокій-ні. Память Мельничука і Шере-меті "Укр. Голос" і його "по-братими" ніколи не святкува-ли і не будуть святкувати, до-сі вони не здобулися навіть на святкування тих, що вмира-ли героїською смертю з наці-оналістичними кличами, а не тих, що вмирали з "Інтернаці-оналом" на устах і з окликами в честь революції. М. Ірчан.

3 ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

УМОВА НЕДУГА.

Вже через довгий час не вка-зувався на відділові збори та дискусії. Члени і членкині бу-ли про него. Часом, як хтось побачив його, то з людського обовязку починав розмову й між іншим питав також й про організацію.

— Чому не заходите? Ви-ж колись так перидас до всього, а сьогодні на боці?...

— Ви-ж повинні унити со-бі мою тяжку працю, — від-повідає забутий, — що я за ба-гато вбивав себе, старався по-чити ту темну масу, а далше не можна було. Я дівав умову недугу. За багато читав, ду-мав, працював, розбирав різні наукові питання, і нарешті з-того всього загорів. Всі вчені дістають умову недугу, як за ги-

багато напружують свої уми... І на тім закінчувалося. В організації робота аж гри-мить.

Котрі не знали читати, навчи-лися. Всі розбирають різні справи. Студіюють з книжок, журналів, газет, студіюють із гіркого щоденного життя й о-круження.

Розбираєш які світові, еко-номічні, чи політичні пробле-ми, а тут тобі самоук читує з книжки Бухаріна, Богданова і зараз направить дорогу.

Поступ, ще й який. Забутому вчулося і повер-нувся назад. Так, як і перше, ні-хто його не виганяв, а як він відходив, то ніхто не плавав, так само й зараз, коли він по-вернувся, ніхто не звертав ува-гу.

— Вернувся, то й буде, як скочє. Товариші і товаришки, по-сходилися на вільні читання і дискусії, як попередю.

Тема: "Історичний матері-алізм". Кілька років тому зна-вись місто не міг вняти цього слова. А зараз розбира-ються над цим, порівнюють ви-ложені слова з щоденним жит-тям...

— А як ви дивитися на цю справу? — спитав хтось жар-том, забутого товариша.

Забутий випростувався, зро-бив кілька важких мін, адаючи високо вченого і почав "ви-клад".

— Те, що тепер говорять А-ристотель, Платон, Рікардо і інші вчені, про яких ви тут розводитеся, то я про це вже давно говорив. Я над цими питаннями вже давно сущи со-бі голову і тепер дуже мені приємно почути, що ви розби-раєте над моїми працями.

— Та що плетете дурниці! — перервав товариш. — Вла-де дурня з себе! Чи ви дума-єте, що ми діти?

— В нас товариші брак дис-ципліни, — почав знову забу-тий. — Я, знаєте, був при вій-ську і знаю добре, як виглядає дисципліна. Такого належав до радикалів в Галичині і до Сі-чи. Я маю практику в органі-зації, а не так, як ви, Ви лише слухайте мене, а всьо буде до-бре.

— А до чого нам вашої дур-ної балабачи. Ви не маєте поня-ти про що ми говоримо і над чим дискутуємо. Ви, які були перше, такі й тепер. Двадцять п'ять років позаду нас.

— Пліть лічниць, бо ваша умова недуга